

Eindverslag der Commissie van Rapporteurs over de wetsontwerpen nos. 18, 186, 192 en 74.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS over het ontwerp van wet tot wijziging en aanvulling van het Xde hoofdstuk der Staatsbegroting voor het dienstjaar 1911. (Kosten van de Visscherijwet). (18 Tweede Kamer.)

Bij het afdelingsonderzoek van dit wetsontwerp werd door sommige leden betwijfeld of uit de groote uitgaven, welke van de in dit wetsontwerp voorgestelde organisatie het gevolg zullen zijn en welke in hoofdzaak moeten dienen om het politietoezicht te verbeteren, wel directe voordeelen voor de visscherij zullen voortvloeien.

Gaarne zouden zij vernemen welke de voordeelen zijn, welke dit wetsontwerp aan de visscherij brengen zal.

Aldus vastgesteld door de Commissie van Rapporteurs, den 11den Januari 1912.

VAN DEN MAESEN DE SOMBREFF.
HAFFMANS.
DE JONG.
ZIJLMA.
D'AUMALE VAN HARDENBROEK.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS over de ontwerpen van wet tot

Toekenning van een renteloos voorschot uit 's Rijks schatkist ten behoeve van den aanleg en het in exploitatie brengen van een spoorweg van Nijmegen naar Venlo (186); en

Toekenning van een renteloos voorschot uit 's Rijks schatkist ten behoeve van den aanleg en het in exploitatie brengen van spoorweglijnen van Ter Apel over Winschoten naar Delfzijl en van Blijham naar Bellingwolde (192).

Bij het afdelingsonderzoek werd de opmerking gemaakt, dat bij de toekenning van een renteloos voorschot in beide gevallen, voorkomende in de wetsontwerpen n°. 186 en n°. 192, wordt afgeweken van het stelsel, dat door het Rijk $\frac{1}{3}$ in de aanlegkosten wordt bijgedragen. Bij het toekennen van een renteloos voorschot ten behoeve van den aanleg van een spoorweg van Nijmegen naar Venlo betaalt het Rijk $\frac{5}{11}$ en bij het toekennen van een dergelijk voorschot ten behoeve van de spoorweglijnen van Ter Apel naar Delfzijl en van Blijham naar Bellingwolde wordt $\frac{2}{5}$ der kosten tot een zeker bedrag beschikbaar gesteld.

Sommige leden wenschten, dat van het stelsel tot verleening van een vaste bijdrage, bedragende $\frac{1}{3}$ der kosten, niet dan bij groote uitzondering zou worden afgeweken, opdat voor den aanleg van andere lijnen niet op hoogere bijdrage zou worden gerekend. Andere leden meenden echter, dat de Regeering rekening moest houden met de draagkracht van de streek en tot het verlenen van een hooger voorschot moest overgaan, wanneer blijken mocht, dat anders het voorgenomen werk niet tot stand kan komen

Gevraagd werd, of het in het algemeen geen aanbeveling zou verdienen bij de exploitatie van nieuwe lijnen van elektrische tractie gebruik te maken, welke voor snelheid en gemak van vervoer groote voordeelen aanbiedt. Hiertegen werd opgemerkt, dat de groote kosten, welke aan dergelijke exploitatie verbonden zijn, dikwerf een onoverkomelijk bezwaar opleveren.

Aldus vastgesteld door de Commissie van Rapporteurs 11 Januari 1912.

VAN DER MAESEN DE SOMBREFF.
HAFFMANS.
DE JONG.
ZIJLMA.
D'AUMALE VAN HARDENBROEK.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS over de ontwerpen van wet tot verhooging van de koloniale huishoudelijke begroting van Curaçao voor het dienstjaar 1911.

Verhooging van het Xde hoofdstuk der Staatsbegroting voor het dienstjaar 1911. (74 Tweede Kamer.)

Bij het afdelingsonderzoek van deze wetsontwerpen wezen eenige leden de Regeering met nadruk op de wenschelijkheid te zorgen voor een goede haven op Curaçao, vóórdat het Panamakanaal zal zijn geopend. Zij waren van oordeel, dat niet behoorde gewacht te worden op de adviezen der Commissie voor de Handelspolitiek, daar zij de vrees koesterden dat, wanneer eerst dan de beslissing nopens de havenwerken genomen werd, het wellicht te laat zou zijn. Naar hunne meening toch zal reeds in de eerste maanden na de opening van het Panamakanaal beslist worden, of de scheepvaart op Zuid-Amerika van de haven te Curaçao gebruik zal maken of niet. Vooral met het oog op de bij het Panamakanaal veelvuldig voorkomende stormen zullen de schepen in de haven van Curaçao binnenvallen. Vinden zij daar een uitstekenden toestand, dan zal dit hen opwekken om in die haven terug te keeren.

Van andere zijde werd gevraagd of het niet voldoende zal zijn om te beginnen met het maken van een vluchthaven, die later, als het noodig mocht blijken, uitgebreid zou kunnen worden tot een gewone haven.

Gaarne zouden ook eenige leden vernemen of het advies van deskundigen nopens het plan tot verbetering van de Sint Annabaai rekening heeft gehouden met de aanschaffing van een zandzuiger, blijkens de Memorie van Toelichting noodig om dat plan te verwezenlijken. Daar blijkens die Memorie van Toelichting de kosten voornamelijk op rekening komen van de post „het verbrijzelen van rots onder water met springelutine” en de op te ruimen specie uit losse steenstukken, vermengd met eenig zand zal bestaan, scheen een zandzuiger niet het aangewezen werktuig om bij de havenverbetering, die men op het oog heeft, goede diensten te doen, terwijl de hoeveelheden zand, die jaarlijks moeten worden opgeruimd, zoo onbeteekenend zijn, dat evenmin voor het onderhouden van de diepte de aanschaffing van een zandzuiger verantwoord scheen.

Ook werd de opmerking gemaakt, dat aanschaffing van een zandzuiger, in de Memorie van Toelichting op f 60 000 en in de Memorie van Antwoord aan de Tweede Kamer op f 72 000 begroot, de kosten van de voorgenomen havenverbetering dadelijk meer dan verdubbelen zal.